

Suomen eläintenkouluttajat ry:n eettiset säännöt

1 § Kouluttaja ja asiakas

Kouluttajan ja asiakkaan välinen kanssakäyminen perustuu luottamuksellisuuteen, jossa kouluttajalla on moraalinen vaitiolovelvollisuus kaikkiin koulutustilanteisiin liittyvissä asioissa.

Kouluttaja on rehellinen osaamisensa rajoista itselleen ja muille. Hän pyytää tarvittaessa kollegoiltaan apua tai lähettää asiakkaan sellaisen kouluttajan tai muun ammattilaisen (eläinfysioterapeutti, ravitsemuksen asiantuntija jne.) luokse, joka on perehtynyt kyseiseen eläinlajiin, ongelmaan tai koulutettavaan asiaan paremmin.

2 § Eläimen terveydentila

Eläimen terveydentila tulee selvittää ennen koulutuksen aloittamista. Jos kipua tai sairautta epäillään, diagnoosin teko kuuluu eläinlääkärille.

Eläimen terveydentila ja yksilölliset ominaisuudet tulee ottaa huomioon koulutussuunnitelmaa laadittaessa ja koulutuksen aikana.

3 § Koulutustapahtuma

Kouluttaja tutustuu jokaiseen koulutettavaan eläimeen yksilönä ja hankkii riittävästi tietoa kyseisen eläinlajin erityispiirteistä ja kouluttaa tai antaa eläintä koskevia neuvoja vasta tehtyään niin.

Kouluttaja käsittelee eläimiä rauhallisesti, lajille sopivalla tavalla ja niin, että se on turvallista sekä eläimelle että ihmisille.

Kouluttaja kieltäytyy opettamasta eläimelle sellaisia asioita, jotka heikentävät sen hyvinvointia tai ympäristön turvallisuutta. Poikkeuksena tästä voivat olla tilanteet, joissa eläimen käytöstä on ihmiselle merkittävää, muuta kuin rahallista hyötyä kuten koirien käyttö pelastustehtävissä luonnonkatastrofialueilla tms. toiminta. Kouluttaja tiedostaa vastuunsa eläimen koulutuksen ja sen elinympäristöön tehtyjen muutosten vaikutuksesta ympäristön hyvinvointiin ja turvallisuuteen myös pitkällä aikavälillä riippumatta siitä onko koulutus päättynyt ja kouluttaja poistunut paikalta.

Kouluttaja valitsee kuhunkin tilanteeseen eläimen kannalta mahdollisimman miellyttävän, asiakkaan kannalta edullisen, helposti ymmärrettävän ja toteutettavan koulutustavan ja hallitsee sen niin hyvin, ettei se aiheuta eläimelle kipua tai pelkoa. Koulutus perustuu ensisijaisesti toivotun käyttäytymisen vahvistamiseen, eikä väärästä käyttäytymisestä rankaisemiseen. Eläimen säikyttely tai väkivallan käyttö ei kuulu koulutusmenetelmiin. Koulutuksen ei tule saada aikaan eläimessä opittua avuttomuutta tai ylivarovaisuutta

4 § Koulutuksen apuvälineet

Jos koulutuksessa käytetään apuvälineitä, niistä ei saa aiheutua haittaa, vaaraa tai epämiellyttävyyttä eläimelle, kouluttajalle tai ympäristölle.

Kouluttajan tulee tutustuttaa eläin ennalta kaikkiin koulutuksessa käytettäviin välineisiin ja opettaa eläimelle miten se voi halutessaan välttää välineen kosketuksen. Jos väline on jatkuvasti puettuna eläimelle tai muussa kevyessä kosketuksessa siihen, eläin tulee ensin siedättää välineen tuottamaan keveyeen

perustuntumaan ja opettaa eläimelle sitten, miten se voi välttää taluttimen tai muun vastaavan kiristymisen. Perustuntuma ei saa olla niin voimakas, että se aiheuttaa eläimelle kipua tai epämukavuutta.

5 § Koulutuksen ongelmatilanteet

Kouluttaja pyrkii ongelmatilanteissa aina ensisijaisesti tunnistamaan käyttäytymisen taustalla vaikuttavan todellisen syyn ja poistamaan sen, eikä vain hoitamaan oireita esimerkiksi yksinomaan koulutuksen keinoin.

Jos eläin pelkää, kouluttaja käyttää aikaa ensisijaisesti pelon pois siedättämiseen.

Kouluttaja ei altista eläintä pelon kohteelle (flooding), vaikka sillä voisi saada aikaan sen, ettei eläin enää lopulta kykene reagoimaan pelon aiheuttajaan.

Kouluttajan tulee tunnistaa pelon pois siedättämisen ja pelon kohteelle altistamisen (flooding) ero ja tiedostettava jälkimmäiseen menetelmään liittyvät riskit.

6 § Eläinsuojelulaki

Kouluttajan tehtävä on huolehtia eläimen hyvinvoinnista, viihtyvyydestä ja siitä, että eläinsuojelulain ja asetusten vaatimuksia noudatetaan kaikissa koulutukseen ja siihen liittyvissä tilanteissa.

Kouluttaja on velvollinen ilmoittamaan kaikista mahdollisista kohtaamistaan eläinsuojelurikkomuksista eläinsuojeluviranomaiselle.